Hieronder vindt u de volledige Nederlandse vertaling van de Franse tekst:

Dit zijn foto's van mijn grootvader Andrzej Witold Brzeski. Op de foto waarop een tent te zien is, is de man aan de rechterkant generaal Anders, commandant van de Poolse strijdkrachten.

Mijn vader zegt dat op de foto waarop mijn grootvader naast de generaal staat, mijn grootvader eigenlijk niet in het midden zou moeten staan. Volgens het normale protocol moet namelijk de hoogst geplaatste officier in het midden van alle foto's staan.

Hij beëindigde de oorlog als commandant van het Poolse landleger. Vanwege de problemen met Rusland is hij, net als jouw vader, nooit naar Polen teruggekeerd. Daarom vestigde hij zich in Engeland.

Vanaf 1939 tot het einde van de oorlog wist mijn grootmoeder helemaal niets over zijn gezondheid of zijn verblijfplaats. Pas in 1946 ontving zij via een clandestien bericht van de Britten de mededeling dat zij op een bepaalde plaats en op een bepaald tijdstip aanwezig moest zijn. Toen ontdekte zij voor het eerst dat hij nog in leven was.

Historische opmerking: De passage over het clandestiene bericht uit 1946 is in het oorspronkelijke Frans wat onduidelijk geformuleerd. De vertaling geeft de vermoedelijke bedoeling weer.

Deze tekst bevat interessante historische informatie over generaal Anders en Andrzej Witold Brzeski. Vooral het verhaal over het contactherstel in 1946 is waardevol voor historisch onderzoek.

^^

^^

^^

^^

Voilà des photos de mon grandpère Andrzej Witold Brzeski. Dans la photo où il y a une tente, le monsieur sur la droite est le Général Anders, commandant des forces Polonaises.

Mon père dit que dans la photo où il est debout à côté de la générale que mon grand-père ne devrait pas être au milieu comme le protocole normal est que l'officier plus haut gradé doit être au centre de toutes les photos.

Il a fini la guerre comme Commandant de l'armée de terre et parce que des problèmes avec les Russes il est jamais retourné en Pologne comme ton père. Alors, il s'est installé en Angleterre. Depuis 1939 jusqu'à la fin ma grand-mère ne savais rien sur sa santé. C'est seulement quand elle a reçu une note de contrebande, c'est-à-dire qu'elle devait être dans certain endroit à un certain objet de contrebande par les Britanniques en 46 qu'elle a su d'abord, qu'il était encore vivant.